

at vederlaget på 18 000 kr. fremtidig blev ydet som grundbeløb med *et tillæg svarende til procenttillægget til de på finansloven opførte honorarer*. På tilsvarende måde ydedes der procenttillæg til de statsministeren og udenrigsministeren tillagte repræsentationstillæg samt til ministerpensionerne.

Efter at der i foråret 1958 var fremsat forslag til en ny lønningsordning for statens tjenestemænd, fandt man det naturligt, at også ministrenes lønningsforhold m. v. blev taget op til revision, hvilket gav anledning til, at nærværende lovforslag blev udarbejdet i statsministeriet og fremsat for folketinget.

Hvad lovforslaget gik ud på, var følgende:

Ifølge §§ 1 og 2 udgør det ministrene tilkommende *årlige vederlag* 42 600 kr., der forhøjes eller nedsættes efter bestemmelserne i §§ 87 og 88 i loven om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd (lov nr. 154 af 7. juni 1958).

Som *repræsentationstillæg* ydes der *statsministeren* og *udenrigsministeren* hver 18 000 kr. årlig som grundbeløb, hvortil kommer et tillæg svarende til det til enhver tid gældende procenttillæg til de på finansloven opførte honorarer.

Med tilslutning af folketingets finansudvalg kan der *i særlige tilfælde*, hvor der til en minister er henlagt opgaver, der medfører *repræsentationsforpligtelser* af tilsvarende karakter som de udenrigsministeren påhvilende, tilstås den pågældende minister et repræsentationstillæg på indtil 9 000 kr. årlig foruden procenttillæg. Ingen minister kan oppebære mere end ét repræsentationstillæg.

Ministre, der *ikke er medlemmer af folketinget*, oppebærer det i § 83 i lov nr. 171 af 31. marts 1953, som ændret ved lov nr. 193 af 11. juni 1954, hjemlede omkostningstillæg for folketingsmedlemmer, der har bopæl i København. Herudover kan der med finansudvalgets tilslutning ydes sådanne ministre et tillæg til lønnen på årlig indtil 3 000 kr., hvortil kommer procenttillæg.

Som foran anført har ministre siden 1919 været lønnet med 18 000 kr., der i perioder har været dyrtidsreguleret. Lønnen for ministre udgjorde således f. eks. i 1919 20 742 kr., i 1931 18 000 kr. og ved den seneste revision af ministerlønningsloven i 1946 25 200 kr.